

Nú er 90 ára fæðingardagur á Tvøroyri:

Ein býarmynd farin at eldast

ÁKI BERTHOLDSEN

– Tað hevur ikki altíð verið líka stuttligt. Men hann hór-
aði altíð undan, tí hann var
vanur at klára seg við litið....

I dag fyllir ein býarmynd
á Tvøroyri runt.

Tað er handlin hjá fel-
agnum D.J. Magnussen,
sum i dag kann hátíðarhalda
90 ára dagin fyri stovns-
etingini.

A mannammuni er hand-
ilin hjá D.J. Magnussen
nogv betri kendir sum hand-
ilin „Hjá Bókbindaranum“.

Tí bókbindari var hann,
porkeningurin, sum stov-
naði handlin hendan 16.
apríl í 1909.

Men tað var ikki heilt av
tilvild, at Daniel Jacob
Magnussen av Klova í
Porkeri bleiv handilsmaður
á Tvøroyri.

Hann vaks upp undir
trongum kórnum í Porkeri.

Longu tvey ára gamal
bleiv hann fæðingssingur, tá
ið pápi hansara, sum var
fiskimaður, doyði frá konu
og seks børnum.

– Longu heilt lítill hevði
hann tvinnar dreymar, tá
framtíðina: At verða sjó-
maður ella at verða hand-
ilsmaður.

I bókini „Fra Færoernes
Næringsveie í tekst og bill-
eder“ skrivur Sverri Patur-
son, at sum óviti plagdi
hann antin at spela, at hann
var handilsmaður, ella at
hann var sjómaður.

Men sum verða man var
havi næst fyrri og 16 ára
gamalur fór hann til skips.

Hann fiskaði í sjey ár,
men hevði ikki heilsu til tað
í longdini.

Hann kom so í læru sum
bókbindari í Keyman-
ahavn.

I 1905 settust hann niður
sum bókbindari á Tvøroyri.

Men tað var skjótt, at
hann ásaðnaði, at hann
hevði ikki tann neyðuga
kunleikan í rokning, skriv-
ing og í donskum.

So hann fór á skeið á
Føroya Fólkaháskúla.

hann man hava havt góð-
ar vónir um framtíðina, tí í
1909 bygdi hann bókbind-
aravirki á Tvøroyri, har
hann eisini hevði handil.

– Men so við og við, fekk
hann sær ymsar vørur at
selja og skjótt hevði hann
ein fjølbroyttan handil og
seldi bæði silvurbúni, lei-
kur, pappírsvørur, tapet,
linoleum, prýðislutir mynd-
ir o.s.fr.

Men tá vóru ikki somu
prisir sum i dag.

T.d. visir ein gomul kvitt-
an, sum enn er til skjals, at
18. mai í 1917 keypti
Hvalbiar Kommuna fyri
6,95 kr. frá Bókbindaran-
um.

Afturfyrri tað, fekk
kommunan 10 ørk av rokn-
skaparpappiri fyri 30 oyru,
eina journal fyri 95 oyru, 20
pappírsørk fyri 70 oyru,
umframt at eitt eintak av
„Lovtidene“ varð innbund-
in fyri eina ógila upphædd
uppá fimm krónur.

Gamli handilsmaðurin
doyði longu í 1947.

Aftaná hevði einkjan
handlin líka til hon doyði í
1968.

Eftir hana tók elsti son-
urin, Arni Magnussen, við
handlinum, men hann hevði
bara handlin í try á.

Og í 1971 tók ein annar
sonur, Erning Magnussen,
við handlinum, og hann
hevur havt hann síðani,
saman við konuni, Elly.

Men hann var ikki heilt
ókendur við handilslívið, tí
hann hevði altíð arbeitt í
handlinum av og á.

Klára seg við litið

Erning Magnussen sigur, at
handlin hevur altíð klárað
seg, hoast tað ikki altíð
hevur gingið so gott.

Hann hórði undan allar
kreppurnar, sum hava verið.

– Men tað kemst helst av,
at hann hevur dugað væl at
klára seg við litlum, tá ið
tíðirnar vóru ringar.

Eina stóra kreppu hevði
handlin m.a. beint eftir
fyrra heimsbardaga.

– Hann hevði nogv hand-
ilssamband við týskarar.

– Eftir kriggið legdu bret-
ar hald á nogvan útlutning
úr Týsklandi og ta einu ferð-
ina misti hann rættliga
nogva varu, sigur Erning.

– Kortini man hava gingið
hampiligt, sum heild, tí í
1920 bygdi hann út, so at
handlin fekk ta stódd, sum
hann hevur nú.

Sjálvur fekk hann sær bú-
stað uppi á. Handlin hevði
hann í vestara enda. I mið-
hæddini annars hevði hann
evangelisk møti og sunnu-
dagsskúla.

Men í 1980 varð moti-
salurin tikin upp í handlin.

– Erning og Elly hava alla
tíðina rikið handlin í sama
anda, sum tann gamli hand-
ilsmaðurin hevði hann.

Har er framvegis alt
møguligt at fáa, gávlutir,
pappírsvørur, búni og eitt
sindur av elektroniskari út-
gerð, telefon og faxum
o.s.fr.

Og enn verður handlin
róptur „Hjá bókbindaran-
um“, hóast Erning ikki er
bókbindari.

Tann seinasta kreppan,
tann nú í nitiárinum tók
eisini fast.

– Vit selja slíka var, sum
ger, at vit merkja eina aft-
urgongd skjótari enn tey,
sum selja neyðsynjarvørur.

– Men tað gekk aftur



Nú eru tað Erning sum hava handlin hjá Bókbindaranum. Og soleiðis sær handlin út i dag. Saman við konuni, Elly, hevur hann hava rikið handlin í sama anda, sum tann gamli handilsmaðurin stovnaði hann í 1909. Og framvegis er alt møguligt at fáa Hjá Bókbindaranum

hesuferð, tað var onki at
gera úttan at repa seglini og
at liva eftir umstøðunum.

– Og nú sær aftur eitt sind-
ur frægari út, sigur Erning
Magnussen.

Fara at halda dagin

Hann sigur, at ætlanin er at
gera okkurt burtúrur 90 ára
degnum, hóast tað ikki
verður tað heilt stóra stákið.

– Onkur tilboð verða í
handlinum. Hóvið verður at
fáa ein kaffimunn og eina
smákaku afturvið og okkurt
smátt verður eisini til børn-
ini.

Somuleiðis er ætlanin eis-
ini at hava nøkur tilboð í-
gjøgnum árið.

Bíðar tolin

Nú er Erning komin upp í
árin, hann fyllir 74 í heyst.

Og sjálvt um hann er væl-
signaður við eini góðari
heilsu, og ikki ætlar sær at
gevast enn, er tað væl nátt-
úrligt, at hann er farin at
húga sum famtíðina hjá
handlinum, tá ið árinu eru

blivin so mong.

Men framtíðina dugir
hann ikki at siga nakað um
enn.

– Sjálvur ætli eg mær at
at handla so leingi sum
heilsan loyvir mær tað,
sigur hann.

– Men tá ið eg leggi frá
mær, er tað ongin sjálvsagð-
ur eftirkomari.

Hann eigur tríggar dótur,
og hóast tær altíð eru fúsar
at hjálpa, hevur ongin teirra
hug til at átaka sær ábyrgd-

ina av handlinum.

Men vónirnar fyrri at fara
handlin víðari í slektini eru
ikki mistar enn.

Tí Erning og Elly eiga
eisini sjey abba- og ommu-
børn, og nú setir hann sítt
álit á, at onkur av teimum
hevur hug at fara handels-
vegin, hóast tey enn ikki eru
so gomul, at tey kunnu gera
tað nú.

– Eg bíði tolin eftir av-
loysaranum, sigur Erning
Magnussen.



Her er tann fyrsti handilsmaðurin og tann seinasti-higartil. Myndin er av Daniel Jacob Magnussen leiðandi sonin, Erning, sum nú hevur handlin. Myndin er tikin umleið 1930-1931



Hetta er tann fyrsti handlin, sum varð bygður í 1909. Hann hevði eisini bókbindara-
virkið í húsinum. Men longu í 1920 varð hann bygður út